Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0109 (prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. C.E. Polak, mr. S.W.A. Kelterman, leden en mr. A. Kanhai, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 4 mei 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Alpha Credit Nederland B.V., gevestigd te Bunnik, verder te noemen ACN
Datum uitspraak	: 5 februari 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlagen	: Relevante bepalingen uit: het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (PIFI), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG)

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens in externe en interne verwijzingsregisters. De consument heeft bij de aanvraag van een leasecontract een handtekening van de leverancier vervalst. ACN heeft gelet hierop de persoonsgegevens van de consument voor de duur van acht jaar geregistreerd in de registers. De consument is het hier niet mee eens en vordert dat ACN wordt verplicht de registratie van zijn persoonsgegevens te verwijderen, dan wel dat zij wordt verplicht om de duur van de registratie te verkorten. De commissie oordeelt dat ACN de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in de registers. Gelet op de door de consument aangevoerde persoonlijke omstandigheden en belangen, is de commissie alles afwegend van oordeel dat het in dit geval proportioneel is om de duur van de externe registraties te verkorten naar drie jaar. De duur van de interne registraties mag worden gehandhaafd. ACN wordt veroordeeld in de kosten van de procedure.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) de brief van 4 mei 2020 waarmee de vertegenwoordiger van de consument een pro-formaklacht heeft ingediend, 2) de brief van de vertegenwoordiger van de consument van 19 mei 2020 betreffende de aanvullende gronden van de klacht, 3) het verweerschrift van ACN, 4) de repliek van de vertegenwoordiger van de consument, 5) de dupliek van ACN en 6) de pleitnota's die beide partijen tijdens de hoorzitting hebben overgelegd.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 21 oktober 2020 en zijn aldaar verschenen.

1.3 Na de hoorzitting zijn partijen in de gelegenheid gesteld om een minnelijke regeling met elkaar te treffen. Zij hebben echter geen overeenstemming bereikt waarna de commissie is verzocht om uitspraak te doen.

1.4 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument is werkzaam als financieel adviseur en bemiddelt bij de totstandkoming van (financial) leaseovereenkomsten van auto's van ondernemers. In dit geval gaat het om een aanvraag (hierna: de aanvraag) die de consument voor een klant (hierna: de klant) van hem heeft gedaan. De auto werd geleverd door een autobedrijf (hierna: de leverancier).

2.2 In eerste instantie heeft de consument op 20 juni 2019 een aanvraag gedaan voor de klant. De voor de aanvraag benodigde factuur voldeed echter niet aan de door ACN gestelde voorwaarden waarop de consument de klant heeft verzocht om bij het autobedrijf een nieuwe factuur te laten opmaken. De consument heeft de aangepaste factuur op 15 juli 2019 ontvangen.

2.3 Op vrijdag 19 juli 2019 heeft de klant het ondertekende leasecontract retour gezonden aan de consument. Ook de leverancier diende het leasecontract te ondertekenen. De consument heeft verklaard dat hij in verband met de (aanstaande) vakantie(s) van alle betrokkenen, een handtekening onderaan het contract had geplaatst op de plaats waar de leverancier had moeten tekenen. De consument heeft vervolgens het ondertekende leasecontract naar ACN gezonden. Op 19 juli 2019 heeft ACN het krediet van € 5.000,- uitbetaald aan de leverancier.

2.4 De leverancier heeft het bedrag op 22 juli 2019 teruggestort. Op 28 juli 2019 heeft de consument dit van de klant vernomen. De leverancier zou niet op de hoogte zijn geweest van de gemaakte afspraak om het kredietbedrag van € 5.000,- over te maken aan de klant. De klant heeft de consument gevraagd of hij na zijn vakantie aan ACN wil vragen of zij het bedrag nog een keer willen uitbetalen. De consument heeft bevestigd dat hij dit zal navragen bij ACN.

2.5 Bij e-mail van 16 september 2019 om 10:52 uur heeft de consument ACN het volgende geschreven:

"Zoals zojuist telefonisch besproken doe ik u hierbij het verzoek om het te financieren bedrag uit te betalen. Doordat [de klant] eerst zelf het geld had overgemaakt naar [de leverancier] heeft [de leverancier] (door de vakantieperiode) het geld dat jullie voor contract[nummer] hebben uitbetaald weer terug gestort. Het verzoek is nogmaals het geld over te maken, dat kan rechtstreeks naar de [klant] of als het niet anders kan naar [de leverancier] zodat deze het dubbel ontvangen bedrag kan terugstorten naar [de klant]."

2.6 Op 1 oktober 2019 heeft ACN het bedrag opnieuw uitbetaald aan de leverancier. Deze heeft het bedrag op zijn beurt weer teruggestort naar ACN.

2.7 Naar aanleiding van het feit dat de leverancier het bedrag dat ACN had overgemaakt steeds weer terugstortte, heeft ACN op 9 en 10 oktober 2019 telefonisch contact opgenomen met de leverancier. Uit de door ACN overgelegde gespreksnotities kan worden opgemaakt dat de leverancier niet van een leaseovereenkomst op de hoogte was en dat het leasecontract niet door hem is ondertekend. De leverancier heeft dit per e-mail van 17 oktober 2019 bevestigd.

2.8 Op 27 november 2019 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen de consument en een medewerker van de fraudeafdeling van ACN. In dit gesprek werd de consument geconfronteerd met de door ACN geconstateerde feiten. Van dit gesprek is een transcriptie overgelegd. De consument heeft na het telefoongesprek per e-mail de volgende toelichting gegeven:

Hierbij de mail zoals ik die aan jullie heb verzonden en ook het antwoord wat ik hierop heb ontvangen.
Ik wil nogmaals benadrukken dat ik door vakantie periode van alle betrokkenen heb gekozen om voor de het autobedrijf een krul/Paraaf te zetten. Het is ons beleid om altijd zelf bij de ondertekening van contracten, door zowel de klant als het autobedrijf, aanwezig te zijn en/of alles vooraf te regelen. Dat ging helaas niet. Ik heb gehandeld in het klant belang en niet in het belang van het contract. Dat is mijn les geweest en zal ook niet meer voorkomen.

Ik vind het erg vervelend dat ik jullie en ook mijzelf hiermee in verlegenheid heb gebracht. Dat is zeker niet mijn bedoeling.

2.9 Bij brief van 16 december 2019 heeft ACN de consument bericht dat zijn persoonsgegevens voor een termijn van acht jaar zijn opgenomen in de Gebeurtenissen-administratie en het IVR van ABN Amro Bank. De registratie zal eindigen op 16 december 2027.

2.10 Bij brief van 2 januari 2020 heeft ACN de consument bericht dat zij zijn persoonsgegevens tevens voor acht jaar heeft geregistreerd in het Incidentenregister en het EVR van Alfam, waarvan ACN deel uitmaakt. De registratie zal eindigen op 2 januari 2028.

De klacht en vordering

2.11 In verband met (een vermoeden van) fraude (valsheid in geschrift) heeft ACN de persoonsgegevens van de consument voor de duur van 8 jaar opgenomen in de interne en externe verwijzingsregisters De consument kan zich niet verenigen met het besluit van ACN en vordert primair dat zijn persoonsgegevens uit voornoemde registers worden verwijderd en subsidiair dat de duur van de registraties aanzienlijk wordt verkort. Tevens vordert hij vergoeding van de door hem gemaakte kosten voor juridische bijstand. Hiertoe worden de volgende argumenten aangevoerd.

- De consument heeft erkend dat hij zijn paraaf onderaan het leasecontract heeft geplaatst waar de leverancier zijn handtekening had moeten zetten. Hij geeft toe dat hij dit niet had mogen doen en heeft hier meermaals zijn excuses voor aangeboden. De consument heeft weliswaar een handtekening gezet met het doel om het proces te versnellen maar heeft hiermee geen afbreuk gedaan aan de werkelijkheid. De auto was immers reeds betaald, stond op naam van de klant en was geleverd. De veiligheid van de financiële sector was (is) geen moment in het geding (gekomen).

- De consument wordt door de registraties op zowel persoonlijk als zakelijk vlak hard geraakt. Als financieel tussenpersoon is hij afhankelijk van de commissies die hij van kredietverstrekkers ontvangt voor zijn bemiddeling. De samenwerking met ACN is reeds beëindigd. Consument deed veel zaken met ACN. Dit heeft al een (grote) omzetdaling tot gevolg gehad. Bij handhaving van de registratietermijn loopt de consument het risico dat ook andere financiële instellingen na het raadplegen van het EVR niet meer met hem willen samenwerken. Ook kan hij geen nieuwe zakelijke leningen en leasecontracten aangaan. Dit heeft tot gevolg dat de bedrijfscontinuïteit van de consument in het geding is en/of kan komen. ACN gaat ten onrechte voorbij aan de door de consument genoemde belangen en de gevolgen die de registraties meebrengen.

- ACN beweert dat sprake is van een sale-and-leaseback-constructie en dat dit buiten de door haar gehanteerde acceptatiecriteria valt. De consument betwist dit. Volgens de consument is er door de opeenvolgende vakanties van de leverancier en de klant sprake van een (ongelukkige) samenloop van omstandigheden die hij niet heeft kunnen beïnvloeden waardoor het *lijkt* of er sprake was van een dergelijke constructie. Dit is echter niet het geval.

- Tijdens de mondelinge behandeling van de klacht heeft de consument toegelicht dat ACN niet hoeft te vrezen voor recidive. De consument heeft zijn les geleerd.

Ook heeft hij de commissie laten weten dat hij 57 jaar is[1] en dat dit de laatste werkzame jaren tot zijn pensioen zijn. De kans dat andere financiële instellingen de samenwerking beëindigen of niet meer willen aangaan als zij erachter komen dat de persoonsgegevens van consument in de registers zijn opgenomen is aanzienlijk, aldus de consument.

Het verweer

2.12 ACN heeft de volgende verweren gevoerd.

- Ten aanzien van de registratie(s) heeft ACN gesteld dat de consument valsheid in geschrifte heeft gepleegd. De consument heeft namens de leverancier een valse handtekening/paraaf gezet op het leasecontract. Dit heeft hij erkend. Door de handelwijze van de consument zijn zowel ACN, de leverancier en de klant benadeeld. Als financieel tussenpersoon die onder meer voor ACN bemiddelt, mag/mocht van de consument worden verwacht dat hij integer handelt en op de hoogte is van de consequenties wanneer hij dit niet doet. Tevens is sprake van een sale-and-leaseback-constructie. Deze constructie valt buiten de acceptatie-voorwaarden van ACN.

- ACN begrijpt dat een registratie in het EVR verstrekkende gevolgen heeft. Dit is echter een direct gevolg van de handelwijze van consument. ACN is dan ook van mening dat de registratie proportioneel en gerechtvaardigd is.

- Ten aanzien van de registratieduur heeft ACN naar voren gebracht dat de duur van de registratie van acht jaar proportioneel is en is te wijten aan het handelen van de consument zelf. ACN heeft tijdens de hoorzitting toegelicht dat zij een zorgvuldige belangenafweging heeft gemaakt. Zij heeft aangevoerd dat sprake is van een strafrechtelijke gedraging door een financieel tussenpersoon.
  Gelet op de belangen van de consument heeft ACN ervoor gekozen om geen aangifte te doen en ook om de V.O.F. van de consument niet te registreren.

- Het valt binnen de beleidsvrijheid van ACN om de registratieduur te bepalen. Het belang van ACN en de financiële sector wegen in dit geval zwaarder dan dat van de consument. Daarbij heeft ACN de volgende omstandigheden meegenomen: (i) de consument is werkzaam in de financiële sector en van hem mag worden verwacht dat hij integer handelt, (ii) de consument heeft bij het bemiddelingstraject de handtekening van de leverancier vervalst, iii) de consument heeft gelogen over de betrokkenheid van de leverancier, deze bleek nergens van af te weten, (iv) nadat de leverancier het geld terug heeft gestort naar ACN heeft de consument verzocht de transactie door te zetten en het bedrag rechtstreeks naar de klant over te maken. Verder is sprake van een sale-and-leaseback- constructie en deze past niet binnen de acceptatiecriteria van ACN. De consument had dit moeten en kunnen weten.

[1] Ten tijde van de mondelinge behandeling

3. De beoordeling

Welke (rechts)vragen dient de commissie te beantwoorden?

3.1 De commissie dient te beoordelen of ACN de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het Extern Verwijzingsregister (EVR), het Incidentenregister, het Intern Verwijzingsregister (IVR) en de Gebeurtenissenadministratie. Als deze vraag bevestigend wordt beantwoord dient zij te beoordelen of de duur van de registratie moet worden verkort.

Het juridisch kader met betrekking tot de opname van de persoonsgegevens in de externe registers

3.2 Omdat opname van persoonsgegevens in deze registers - en met name het EVR - voor de consument ernstige gevolgen kan hebben moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van ACN voor opname van de persoonsgegevens van consument. (Zie o.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, r.o. 4.3 en GC Kifid 2017-717 onder 4.2). De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is alleen gerechtvaardigd als dat gebeurt in overeenstemming met de daarvoor geldende regels (waaronder het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013, hierna: "het PIFI") en als de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren (zie HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, r.o. 4.4.).

3.3 Bovendien moet worden beoordeeld of op grond van deze gedragingen het opnemen in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd was en of de duur daarvan proportioneel is. ACN moet bij de registratie van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister een proportionaliteitsafweging maken en bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur, ook de belangen van de consument meewegen (vgl. GC Kifid 5 juli 2016, 2016-302, onder 4.9). De consument die verwijdering van een registratie wenst, zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij te zwaar wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang zwaarder moet wegen dan het belang van ACN bij voortduring van de registratie.

Mocht ACN de persoonsgegevens van consument registreren in het EVR?

3.4 De commissie is van oordeel dat dit het geval is. Zij zal dit hierna toelichten. Niet in geschil is dat de consument op de leaseovereenkomst een handtekening heeft gezet op de plaats waar de leverancier had moeten tekenen. De consument beseft dit en heeft erkend dat hij niet correct heeft gehandeld en heeft hiervoor zijn excuses aangeboden aan ACN.

3.5 Hoewel de consument heeft gesteld dat hij niet de intentie had om ACN te benadelen, maar slechts heeft gehandeld in het belang van alle betrokkenen, levert het plaatsen van een valse handtekening naar het oordeel van de commissie een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld op aan fraude (valsheid in geschrift). De commissie leidt het oogmerk tot misleiding af uit het feit dat de consument namens de leverancier een handtekening onder het leasecontract heeft geplaatst en dit vervolgens heeft ingediend met als doel dat ACN een geldbedrag van € 5.000,- ten gunste van de klant zou uitbetalen. Ook het feit dat de consument bij e-mail van 16 september 2019, en nadat de leverancier het door ACN overgemaakte bedrag had teruggestort naar ACN, heeft verzocht het geld rechtstreeks naar de klant over te maken leidt tot de conclusie dat de consument doelbewust heeft gehandeld en er geen sprake was van een vergissing.

3.6 Het bovenstaande brengt mee dat aan de vereisten voor registratie in het EVR zoals genoemd in artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI is voldaan. Dat betekent dat ACN de persoonsgegevens van de consument in het EVR mocht registreren.

Is de duur van de registratie in het EVR proportioneel?

3.7 De commissie vindt de duur van de registratie in dit geval niet proportioneel en oordeelt dat de duur dient te worden verkort. Zij zal haar oordeel hieronder toelichten.

3.8 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI moet ACN bij de registratie een Proportionaliteitsafweging maken en bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur, de belangen van de betrokkene meewegen (Vgl. Geschillencommissie Kifid 5 juli 2016, 2016-302). De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van ACN.

3.9 De commissie is van oordeel dat bij het bepalen van de duur van een registratie alle omstandigheden van het geval moeten worden meegewogen. ACN ziet het feit dat de consument werkzaam is in de financiële dienstverlening als verzwarende omstandigheid en houdt daarom vast aan de maximale registratieduur van acht jaar. Deze omstandigheid weegt inderdaad zwaar, maar de commissie is van oordeel dat ACN ook de door de consument aangevoerde omstandigheden (zie 2.10) (zwaarder) had moeten meewegen. In dit verband kent de commissie met name gewicht toe aan het risico dat zijn bedrijf in zwaar weer kan komen te verkeren wanneer andere financiële instellingen bekend worden met de EVR-registratie. Dit terwijl de consument in zijn laatste werkzame jaren voor zijn pensioen zit. De commissie is van oordeel dat deze factoren een verkorting van de registratieduur rechtvaardigen.

Alles afwegend acht de commissie een registratie-termijn van drie jaar proportioneel (vgl. Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, CLI:NL:GHARL:2014:8710, r.o. 5.11). Dat betekent dat ACN de registratieduur in het EVR dient te verkorten naar drie jaar met als einddatum 2 januari 2023.

Mocht ACN de persoonsgegevens van de consument registreren in het Incidentenregister en zo ja, is de duur daarvan proportioneel?

3.10 Deze eerste vraag dient bevestigend te worden beantwoord. Gelet op hetgeen hiervoor in 3.5 en verder is overwogen, dient ook deze registratie te worden gehandhaafd. Het EVR is immers gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Ten aanzien van de duur overweegt de commissie als volgt. Niet is gebleken van omstandigheden die een langere duur van de Incidenten-registratie dan de duur van de EVR rechtvaardigen. Dit leidt tot de conclusie dat ACN de registratie in het Incidenten-register op de hiervoor aangegeven gronden dient te beperken tot drie jaar. De einddatum van de registratie in het Incidentenregister is daarom ook 2 januari 2023.

Mocht ACN de persoonsgegevens van consument registreren in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR en zo ja, is de duur daarvan proportioneel?

3.11 Wat betreft de beantwoording van de vraag of ACN op terechte gronden tot registratie in het IVR, dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld, mocht overgaan, wordt het volgende overwogen.

3.12 De hiervoor genoemde registers vormen het interne waarschuwingssysteem van ACN en de groep financiële ondernemingen waarvan ACN deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van consument tot verwijdering van zijn gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen. Op deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing.

3.13 Met verwijzing naar de overwegingen hiervoor, merkt de commissie op dat ACN ook ten aanzien van de registratie van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissen-administratie op grond van artikel 6 lid 1 sub f AVG een proportionaliteitsafweging dient te maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in die registers zal registeren, en zo ja, voor welke duur. Daarbij dient zij de belangen van de consument mee te wegen.

3.14 ACN heeft de gegevens voor de duur van acht jaar opgenomen in de interne registers.

Nu aan deze registraties hetzelfde feitencomplex ten grondslag ligt als voor de registraties in het EVR en het Incidentenregister en deze interne registraties minder vergaand zijn, heeft ACN naar het oordeel van de commissie de gegevens ook in de Gebeurtenissen-administratie en het IVR voor de duur van acht jaar mogen opnemen. De commissie acht de duur van deze registraties niet disproportioneel en neemt daarbij in aanmerking dat de gevolgen van vermelding in het IVR beperkt zijn, omdat zij uitsluitend werken binnen de organisatie van de desbetreffende financiële instelling en deze de consument na afloop van de duur van de externe registraties niet belet een relatie aan te gaan met andere financiële instellingen.

3.15 De commissie oordeelt daarom dat ACN de registratietermijn van acht jaar ten aanzien van de registratie van de persoonsgegevens van consument in het IVR en de Gebeurtenissen-administratie mag handhaven. De commissie wijst de vordering van de consument op dit punt af.

Eindconclusie

3.16 De commissie is van oordeel dat de registraties in het EVR en het Incidentenregister terecht zijn maar dat de duur daarvan dient te worden verkort naar drie jaar met einddatum 2 januari 2023. De registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR mogen voor acht jaar worden gehandhaafd.

Kosten juridische bijstand

3.17 Gelet op het feit dat de vorderingen van de consument gedeeltelijk zijn toegewezen, zal de commissie ACN in de kosten van de procedure veroordelen. Gelet op het feit dat de toegewezen vordering van de consument van onbepaalde waarde is en het Liquidatietarief van Kifid voor die categorie vorderingen geen tarief kent, wordt aansluiting gezocht bij het tarief voor vorderingen van € 15.000,- conform het advies in het Rapport BGK-integraal 2013 van de Rechtspraak. De kosten van de procedure aan de zijde van de consument worden door de commissie vastgesteld op € 800,- (twee punten x tarief V Kifid).

4. De beslissing

De commissie beslist het volgende.

Binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing naar partijen is verstuurd;
(i) dient ACN de registratietermijn van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR te verkorten naar drie jaar. De registraties in het Incidentenregister en het EVR eindigen derhalve op 2 januari 2023;
(ii) dient ACN een bedrag van € 800,- aan de consument te vergoeden;

De commissie wijst het meer of anders gevorderde af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

KiFiD
HET FINANCIËLE KLACHTENINSTITUUT

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.
5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)
5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(…)

***2** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*

(…)

***b.** ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*

(…)

***4** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*

(…)

***b.** indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*